

Eyvallah

– SEN ve BEN · 06 Ekim 2012

YORULDUM!
BU DEFA GERÇEKTEN YORULDUM.
DİRENİYORUM!
ÖYLE ÇOK AĞIR GELİYOR Kİ HERŞEY...
SADECE HAKETMEDİM DİYEBİLİYORUM.
İNSAN HAKETMEDİKLERİNİDE YAŞIYORMUŞ...
BUNU DA ÖĞRENDİM.
ÖĞRENDİKLERİM DAHA DA ACITIYOR CANIMI...
VE BEN SADECE SUSUYORUM!
UÇSUZ BUCAKSIZ DENİZE...
KAĞITTAN YAPTIĞIM, UFAK GEMİLERİ BIRAKTIM... BATIŞLARINI İZLİYORUM.
VE YİNE BEN, HAYAT DENİZİNE BIRAKTIĞIM, HAYALLERİMİN DE, UMUTLARIMIN DA...
BİR, BİR BATTIĞINIDA SESSİZCE İZLİYORUM.
HAYAT YEDİ DÜVEL SİLLESİYLE GELSEDE...
AĞLAYAN GÖZLERİM DEĞİL, ACILI YÜREĞİM OLSADA...
EYVALLAH_EYVALLAH_EYVALLAH!
GELEN GÜLÜYLE GELSEDE EYVALLAH...
DİKENİYLE GELSEDE EYVALLAH.
SANKİ DİLİM LAL OLDU, HERŞEYİN KARŞISINDA SUSUYORUM!
KIRIK GÖNLÜMÜN SESİNİ...
SESSİZCE, HAYAT SAYFASINA YAZIYORUM.
ANLAYANA DA EYVALLAH, ANLAMAYANA DA EYVALLAH.

(RIDVAN ÜRTMN)